

**SANATOORSE KOOLI
DIREKTOR**

VOLDEMAR PINN

Novembrikuisel Eesti hariduskonverentsil veensite pedagooge taaslooma Õpetajate Liitu, siis moodustatigi algatusrühm. Kuhu olete Õpetajate Liidu loomisega tänaseks jõudnud?

Aprillis tahame avaldada liidu programmi ja põhikirja projektid. Samal ajal peaks käima algulise moodustamine. Alglüli võib tekkida ühes koolis või mitme kooli peale kokku. Kui näiteks Haapsalus leidub kümme õpetajat, kes saavad kokku, siis võivad nad end registreerida. Liidu loomise algatusgrupis oleme Lääne- ja Kullamaa kooli direktori Armas Merevooga kahekesi, tema registreerib ka siinkandis tekkivad seltsid ning temalt saab muud teavet liidu kohta. Septembris tahame valida delegaadid asutamiskongressile ning esialgses plaanis peame selle oktoobris. Kuid kindlat pole esialgu mitte midagi, võib-olla ei saa liidu loomisest tegelikult üld-

se asja. Kõik peab toimuma järgitult vabatahtlikkuse alusel.

Milliseid eesmärgi ja taotlusi algatusgrupp loodaval liidul näeb?

Need tulevad välja liidu kujunemise käigus. Üldpõhimõtte on, et kui hariduses hakatakse tegema sulaselgeid nõmduksi, siis kindlasti sellesse sekkuda. Seni pole ühtegi or-

grupi inimeste ühendus ning tundub, et nad ei tea isegi täpselt, mida tahavad. Õpetajate Liidust peab kujunema õpetajate massiorganisatsioon, õpetajate ja teadlaste ühendus, mis arendab koostööd eespool nimetatud organisatsioonidega, aga ka VÕT-i, Pedagoogilise Instituudi ja teistega.

Õpetajaid peetakse konservatiivseimateks inimesteks,

ta vaid 42 protsenti geograafiaõpetajatest. Ajaloo alal tegime Eestis programmid valmis, üleliidulistele on see täielik alternatiiv. Nüüd on koos üks terviklik maailmaajalugu, 12. klassis veel eraldi Eesti ajalugu. Seniste õpikute järgi ei saa õpilased kokkuvõttes millestki aru. Paljude perioodide kohta antakse vaid ülevaateid, näiteks

Kui mina sellele küsimusele suudaksin vastata, oleksin geenius. Õpikute konkurss on välja kuulutatud. Seni on õpiku valimine võtnud 5–6 aastat, kuidas nüüd, ei tea. Vaja oleks ka alternatiivseid õpikuid, nii et õpetaja valib, millise järgi õpetab.

Kuhu me peaksime hariduse välja jõudma?

Igaühes on midagi, mis

V. Pinn:

ganisatsiooni ametliku haridussüsteemi vastu. Tahame toetada kõike positiivset, alternatiivseid õpetamisvariante, toetada õpetajaid, kes uue ja väärtusliku asjaga välja tulevad, ärgitada ametiühisusi, hariduskomiteed. Võiksime öelda, et nii, nagu rahvarinne on valitsuse ja parteiga, nii oleks ÕL teatud mõttes konfrontatsioonis ametliku haridussüsteemiga. Näiteks kui keegi tahab panna kokku niisugust lollust, nagu oli kabinetisüsteem, siis astub ÕL vahele. Või viimane näide, kõik koolid kohe ja kiiresti kallakuga. See on absurd. Hea asi lihtsalt kompromiteeriti. Mingit võimalust teha pole, aga tehakse. Kallakus võivad olla teatud klassid, mõned koolid, aga mitte nii, kõik ja korraga.

Meie eesmärk saab olla rahvuslik haridus, ülemaailmse kogemuse eestistamine. Me peame tunnustama, et oleme nii õpetuse kui kasvatusesga täiesti metsas.

Kas Õpetajate Liit ei hakka kordama näiteks juba olemasolevat haridusseltsi või ametiühinguid või rahvarinnet?

Me ei tea täpselt, milline meie liit tuleb. Endine Õpetajate Liit, mis tegutses Eesti Vabariigi ajal, asendas õpetajatele põhiliselt ametiühinguid. Haridusselts on väikese

kas sellest on tingitud algatusgrupi ebakindlus liidu organisatsioonil?

Kui 70 aastat on inimesed saanud eriõpetust konservatiivsuse ja laiskuse osas, siis pole midagi imestada, et õpetaja kaua kõrvalt jälgib ning esimese kutse peale ei liitu. 50 aastat on Eestimaa liidud vaid üht kindlat rada ning see on tekitanud psüühilise vastuseisu kõigele heale.

Oma osa on siin ka hariduse tähtsustamisel?

Meil eraldatakse haridusele 5 protsenti eelarvest. Kui Lõuna-Korea tahtis kriisist välja tulla, eraldas ta 30 protsenti eelarvest haridusele, täna me räägime Lõuna-Korea imest. Rikas USA eraldab 12–15 protsenti. Kutsume kõiki meiega kaasa mõtlema, ärgu keegi jumala eest oodaku korraldust. Peame õppima tegutsema ilma suunisteta, sellele tahabki Õpetajate Liit kaasa aidata.

Te olete osaline uue ajaloo programmi koostamisel, kui kaugele selles asjas on jõutud?

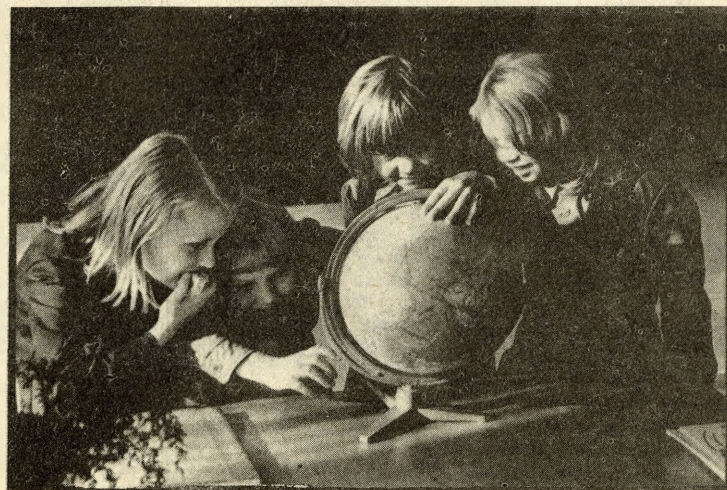
Paljud õpikud on koledasti valet täis. Eriti hullud ongi ajaloo- ja geograafiaraamatud. Geograafiaõpiku järgi pole võimalik isegi õpetajaid õpetada. Üleliiduliselt tehti küsitlus, mille järgi testis antud küsimustele suutis vasta-

vana Idamaa riikide kohta, millest siiani olid õpikus väga üksikasjalikud peatükid. Programm algab elu tekkimisega maakeral ning lõpeb tänapäevaga. Tahtsime materjali üldhulka vähendada poole võrra, esialgu tuli 25 protsenti juurde. Asja parandavad ülevaateid.

Millal uusi ajalooõpikuid koolis kasutama hakatakse?

eeldab, et temast saaks suurepärane inimene. See midagi tuleb üles leida. Inglismaal näiteks on jõutud juba sellele, et üldtunde enam pole, on vaid iseseisev töö, eriõpetus. Psühholoogid on tõestanud, et ka debiilik võib olla andekas, kui vaid oskame diagnoosida, mis temas on olemas, ning seda arendada.

Anneli AMMAS

Eriti hullud on ajaloo- ja geograafiaraamatud. Geograafiaõpiku järgi pole võimalik isegi õpetajaid õpetada.

Mihhail NAUMOV foto